

Mørke kirke inden
renoveringen

Genindvielse af Mørke kirke Søndag d. 24. nov. 2013

Mørke kirke da det så
værst ud, og kirkerum-
met var skjult af stillads

**Tak til alle, der har været med til at renovere Mørke kirke:
arkitekter, entreprenører, håndværkere, konsulenter, National-
museet og Mørke menighedsråd.**

Tak til menigheden for forståelse og støtte i den lange proces.

Velkommen tilbage i Mørke kirke!

Præludium og procession

Indgangsbøn

1. salme - 402 "Den signede dag"

1. Den signede dag med fryd vi ser
af havet til os opkomme;
den lyse på himlen mer og mer,
os alle til lyst og fromme!
Det kendes på os som lysets børn,
at natten hun er nu omme!

4. Thi takke vi Gud, vor Fader
god,
som lærken i morgenrøde,
for dagen, han os oprinde lod,
for livet, han gav af døde;
den signede dag i Jesu navn
os alle vort liv forsøde!

2. Den signede stund, den midnatstid,
vor Herre han lod sig føde,
da klared det op i østerlid
til dejligste morgenrøde,
da lyset oprandt, som Jordens
bold
skal lysne udi og gløde.

5. Nu sagtelig skrid, vor højtidsdag,
med stråler i krans om tinde!
Hver time til Herrens velbehag
som bække i eng henrinde,
til frydelig sig til sidst de sno
op under de grønne linde!

3. Om levende blev hvert træ i skov,
og var så hvert blad en tunge,
de kunne dog ej Guds nådes lov
med værdelig røst udsjunge;
thi evig nu skinner livets lys
for gamle og så for unge.

6. Som guld er den årle morgenstund,
når dagen opstår af døde,
dog kysser os og med guld i mund
den liflige aftenrøde,
så tindre end må det matte blik,
de blegnede kinder gløde.

7. Så rejse vi til vort fædreland,
dér ligger ej dag i dvale,
dér stander en borg så prud og grand
med gammen i gyldne sale;
så frydelig dér til evig tid
med venner i lys vi tale.

Bøn - Menigheden svarer: "Amen"

Velsignelse - Menigheden står op og svarer 3 x "Amen"

6. salme - 431 "Herre Kristus, dig til ære"

1. Herre Kristus, dig til ære
slutter vi vort kirkeår;
trøstig kan vor afsked være,
advent kommer, som det går.
Ordet vil sin røst udsende,
Ånden vil sit orgel slå,
troens alterlys vil brænde,
indtil jorden skal forgå.

3. Tak for kirke-vej og hvile
og for bønnens Himmel-gang,
for de brudte syndens pile
og for håbets salmesang!
Tak, at du lod hjertet sære
ved det skarpe ordets sværd,
tak for hver aftørret tåre,
verdens trøst er intet værd!

2. Tak, fordi du var til stede,
kirkedrot og kirkegæst!
Tak for julebud og glæde,
tak for dåb og nadverfest,
tak og for langfredagsorgen,
påskens tog vor hjerteve,
himmelfart og pinsemorgen
lod du os til glæde se!

4. Herre Kristus, hør os bede:
Styrk fremdeles ved dit ord
alle dem, du lod berede
dåbens bad og nådens bord!
For os alle året bære
troens høst af kraft og fred!
Lad hver dag og time være
levet for din evighed!

Udgangsbøn

Postludium

Efter gudstjenesten inviteres til traktement i sognegården, hvor menighedsrådet byder på et glas vin/vand og lidt mad.

Alle er meget velkommen.

Nadver - Under nadverritualet synges:

438 - ”Hellig, hellig, hellig er Herren”

Hellig, hellig, hellig er Herren,
Gud den Almægtige.
Himlen og jorden er fuld af din herlighed.
Hosianna i det højeste!

439 - ”O du Guds lam”

1. O du Guds Lam! med korsets skam, du bar al verdens syn- der, derfra al trøst begyn- der; miskundelig forbarm du dig!	2. O du Guds Lam! med korsets skam, du bar al verdens syn- der, dermed al fred begyn- der; af kærlighed giv os din fred!	3. O du Guds Lam! med korsets skam, du bar al verdens syn- der, derfra vort liv begyn- der; vor død til trods opliv du os!
--	---	---

Nadver foregår gående ved to stationer i kirken.

5. salme - 69 ”Du fødtes på jord” v. 5-6

5. Til liv her på jord er brødet og vinen på alterets bord. Dér kommer vi trætte, dér knæler vi ned; du løfter dit ansigt og lyser Guds fred. I dig får vi ord til bønner fra jord.	6. Så beder vi: Giv os mod til at leve et menneskeliv, at vokse i kærlighed, folde os ud, til alt bliver ét i en lovsang til Gud, som sendte sit Ord i dig her til jord.
---	--

Kollekt - Menigheden svarer ”Amen”

1. læsning v. biskop Kjeld Holm - Menigheden står op.

2. salme - 352 ”Herrens kirke er på jord”

1. Herrens kirke er på jord nu og indtil verdens ende overalt, hvor Gud vil sende kraftens Ånd med nådens ord. Overalt, hvor ordet lyder, må og Åndens gerning ske, så at blinde selv sig fryder ved Guds klare dag at se.	3. Er det efter Himlens råd, kommer de, de onde dage, holder Gud sit ord tilbage, uden gavn er suk og gråd; pintes hjertet end af hunger, søgt der fra hav til hav, råbtes der af fulde lunger, - nytteløst, når Herren tav.
2. Og det sker, hvor Gud det vil. Ingen djævel kan det hæmme, ingen helgen kan det fremme, ingen gør et gran dertil. Og når kirkens Herre tier, er den selv kun jord af jord, er en tomhed kun, der bier efter fylden af hans ord.	4. Herre, se, din kirke vil i sin fattigdom bekende: Når du ej dit ord vil sende, er din kirke ikke til. Den må leve af din nåde, altid bие på din Ånd, til din tid og på din måde løser du dens tungebånd.

5. Da skal korsets ord med fynd
slægten frem for dommen råbe,
flænge hver en hellig kåbe,
alt indslutte under synd,
åbenbare så sin gåde,
at alene Gud er god;
slægtens syndeskyld i nåde
soned han i Jesu blod.

Genindvielsesritual v. biskop Kjeld Holm, provst Anders Holt og
sognepræst Maria Rasmussen

Trosbekendelse

3. salme - 328 "Hvor Gud sit hus ej bygge vil"

1. Hvor Gud sit hus ej bygge vil,
omsonst er kalk og stene,
thi der skal mer og andet til,
end verdens folk vil mene;
det gælder om et Guddoms-ord,
når, som i Himlen, så på jord,
et Guds-hus skal opbygges.	4. Til det Guds Ord, der som en sol
med liv og lys kan virke,
vi rejste denne præd'kestol,
vi bygged denne kirke;
vi helliger dens skib og kor,
dens døbefont og alterbord,
Guds Ord de skal tilhøre.
2. Et klokketårn, en døbefont,
et bord med lys, som brænder,
det findes kan al verden rundt,
det gøres kan med hænder;
men trøst og fred og hjertensfryd,
det skaber ingen klokkelyd
og ingen altertavle.	5. Bygmester for den hvælving blå,
som jordens kreds omspænder,
det ringe værksted ej forsmå
nu dine Guddoms-hænder!
Med ord og Ånd byg her en fløj
af helgenkirken himmelhøj
med rum til alle sjæle!
3. Thi beder vi: vor Gud! byg med,
lad her din Ånd regere!
Da bliver her et helligt sted,
jo længere, jo mere;
hver Herrens dag, hvert kirkeår
velsignet kommer, priset går
med livets ord på læbe.	6. I Jesu navn vi beder her,
på Jesu ord vi bygge;
vort navn mod hans er intet værd,
vort ord af hans kun skygge.
Byg, Jesus, med et Guddoms-bliv,
af stene, som har ånd og liv,
dit tempel i vor midte!

Prædiken v. biskop Kjeld Holm

4. salme - 330 "Du som ud af intet skabte"

1. Du, som ud af intet skabte
lys og liv og herlighed,
Paradiset, som vi tabte,
blomstrer i din kærlighed.
Livets Gud, som kun er god,
sol og brød og hjerteblod.	3. Tak, at huset her blev bygget
som en sang om Paradis,
som et skaberglimt nedrykket
i vort lavlands tågedis.
Kom og bo her! Alt du kan,
livets Gud og skabermænd.
2. Du, som satte kærligheden
over al vor skyld og død,
åbned atter evigheden
for hver slægt i hårdest nød.
Korsets Himmel-træ nu gror
i det lave, hvor vi bor.	4. Lad dit ord med glæden springe
i vor høje gæstehal.
Lad din skabermagt os tvinge,
når du siger: tjener, tal!
Gør os til din menighed
med dit folk i tusind led.
5. Du, som ud af intet skaber
tro og håb og kærlighed,
paradiset, som vi taber,
gror af ordets blomsterbed,
byder her den gode fred,
som kun kærligheden ved.	